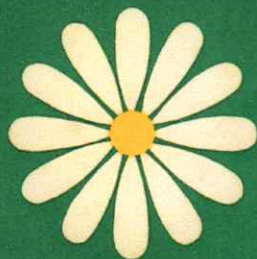

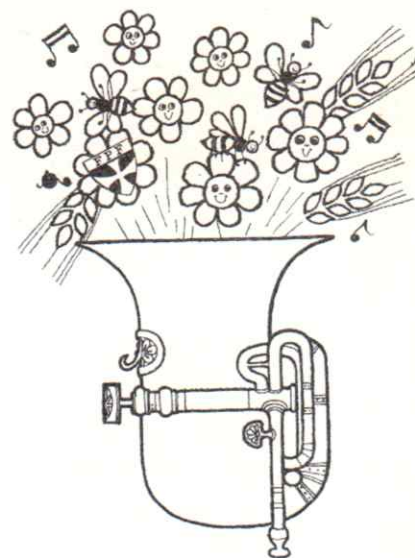
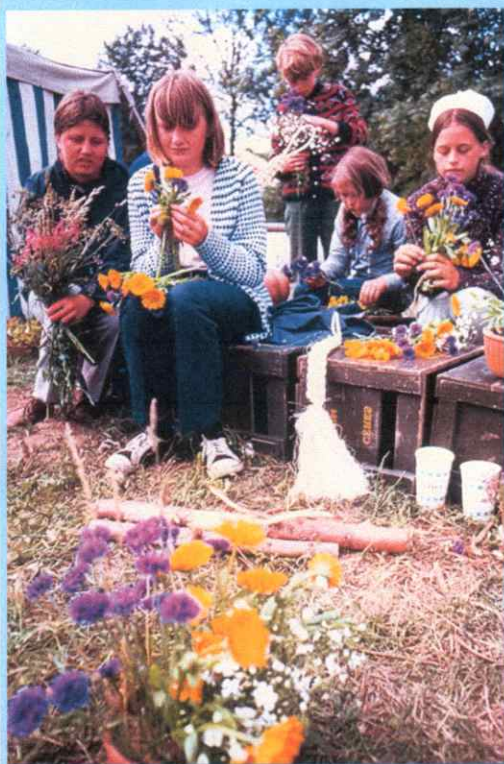
DEN LILLE FLORA

FPFs LANDSLEJR . 4.-11. JULI 70

FPFs sidste selvstændige landslejr blev afholdt på 'Vork', FPFs eget ledertræningscenter, og er blandt FPFere og andre, efterfølgende blot kaldt for 'Blomsterlejren' - måske den bedste af dem alle, men det kommer jo meget an på den enkeltes oplevelse.

Standarden på lejrpladserne var meget høj. Det var et sandt studie i patruljesærpræg og patrulje sammenhold. Også de fælles lejrballer var fyldt med overraskelser med f.eks. fremførelsen af H C Andersens "Det er ganske vist" produceret for høns og af høns.

FDFs Historiske Samling,
Sletten

Landslejrtemaer gennem tiden

Klokkeblomst, bellis og følfod

Blomsterlejren 1970

Blomsterbørn og hippiekulturen med en ny livsstil udfoldede sig særligt den sommer. Man husker det tydeligt, fordi den meget omtalte Frøstruplejr åbnede samme uge som blomster-lejren på Vork, der fik et par minutter i TV-avisen. Resten af nyhederne blev hentet i Thy!

Men ellers føg misundelsens ugræs ikke ind over hegnet til Vork. Blomsterhaven på Vork var anderledes sikker. Det hele var sat i system, og man havde selv bestemt, hvad der skulle sættes i bedene! Og naturligvis kunne FPFs, lidt afsides, kirkelige eksperimenter ikke sammen-lignes med besættelsen af et kirketårn i Hjardemål.

Alt dette er nu næsten glemte avisoverskrifter, men skal nævnes, fordi den sommer for alvor satte spørgsmålstegn ved alt det, der var etab-leret. I kølvandet fulgte kollektiverne, kvindebevægelsen og Ø-lejrene, som til stor forargelse for mange blev støttet med et stort tilskud fra Kulturministeriet. Det holdt safterne flydende. Senere på sommeren blev det frivillige børne- og ungdomsarbejdes lejre fremhævet som eksempel på, at det frivillige initiativ fremdeles formåede at mønstre adskilligt flere deltagere uden eksklusive tilskud fra det offentlige - og uden mediernes særlige bevågenhed.

Men landslejren fik stor bevågenhed fra anden side. Adskillige ledere fra FDF stod på tæer for at få lov til at komme med. Egentlig var det ikke til at sige hvor al den interesse kom fra? Måske var det, det begyndende fællesarbejde, der åbnede nye muligheder, måske var det rygte-

des i FDF-kredsene, at Bellis-klubberne havde noget at byde på?

Landslejrbladet *Bi-stikket* var medlemsblad for de næsten 2000 piger, der var med i opløbet Den flittige bi og den hvide bellis blev snart kendte symboler. På Vork var den smukkeste flora i fuld blomstring, men dertil kom tilplantningen i bølter og bede og ½ tønde land ved indgangen med sommerens mest farvestrålende blomster.

Lejrens festlige åbning fandt sted på den højeste bakke i området. Fra alle kanter af lejren kom hver blomsterfamilie marcherende op gennem Flora Danica, lejrens hovedstrøg, med tamburkorps og faner i spidsen. Efter taler og åbningsgudstjeneste kunne lejren for alvor gå i gang.

Standarden på lejrpladserne var meget høj. Det var et sandt studie i patruljesærpræg og patrulje sammenhold. Også de fælles lejrball var fyldt med overraskelser med f.eks. fremførelsen af H C Andersens "Det er ganske vist" produceret for høns og af høns.

En landslejr, der gik over i historien som den sidste i FPF og som den sidste på Vork.

